

Svendborg Amtstidende Nr. 42, 18. Februar 1899.

Om end Søen bringer Ængstelse og Sorg, naar Storme rase, saa bringer den dog ogsaa Lykke og Velstand til Mangfoldige, og en stor Del af Befolkningen i forskellige Egne af vort lille Danmark, som ellers vilde være nødt til at udvandre paa Grund af Mangel paa lønnende Beskæftigelse, finder paa Søen sit gode Udkomme for sig og sin Familie. Her i Svendborg og paa øerne heromkring ere hjemmehørende et Antal gode, tidssvarende Skibe, som tildels paa Grund af den billige Assurance, der er oparbejdet, og dygtige Skibsførere og Styrmande, hidtil have givet et godt Udbytte. Imidlertid, vor Tid er Omvæltningens Tid. Telegraf og Telefonen har helt forandret Handelsforholdene; den sætning, at Tid er Penge, bliver mere og mere Grundreglen for al Forretning, og naar de i tidligere Dage opdragne ældre Handlende trække sig tilbage, og yngre Kræfter blive de Styrende, vil Benyttelsen af Sejlskibe som en Faktor i Verdenshandelens Varetransport være et tilbagelagt Stadium i Verdensudviklingen, idet hverken Sælgere eller Købere ville lade deres Varer ligge en ubestemt, ubegrændset Tid i Sejlskib for at transporteres fra en Havn til en anden. Dampen er et Fremskridt, dens Udvikling vil Ingen kunne standse, derfor fortrænges, som Erfaringen viser, Seilskibene mere og mere af Dampskibene, og selv Smaahavnene forbedres og indrettes mere og mere paa Dampskibsexpedition. Grunden er ikke, at Dampskibene sejle for en billigere Fragt end Sejlskibene, men at Dampskibenes Rejser ere hurtigere, mindre usikre end Sejlskibenes, at Varerne bringes frem til nogenledes bestemt Tid, og ere mindre Udsatte for Beskadigelse ved Opholdet i Skibsrummet paa Søen. Uagtet her findes mange Skibsrhedere og Skibsførere, som se, hvorledes Sejlskibene fortrænges fra den ene Havn efter den anden, er man vedbleven med Bygning af Sejlskibe, og denne er dreven til en tidssvarende Fuldkommenhed, som vækker Beundring, men det vilde dog vistnok have været bedre, om man for en 10-12 Aar tilbage her paa Egnen havde begyndt saa smaat med Dampskibe, hvilke, naar Sejlskibene forældes, kunne afløse disse, og en vigtig Erhvervsgren vedblive at florere som hidtil, noget lignende som i Gøteborg. Dengang behøvedes ikke megen Kjendskab og Erfaring til at begynde med Dampskibe, kun en rimelig Omtanke og Sparsommelighed; nu er dette anderledes, og Konkurrencen er større, men det staar dog fast, at Verdenstransportmidlet, Skibene, altid ville give en rimelig Fortjeneste for de deri anbragte Kapitaler, naar de blive fornuftigt bestyrede. Kjøbenhavn har ligefrem haft en uheldig Indflydelse paa Provindsbyernes Anskaffelse af Dampskibe, thi blev der oparbejdet en Route, søgte Kjøbenhavn altid ved List eller Tvang at tilegne sig den, og resultatet er, at Kjøbenhavn har en stor Dampskibsflaade, som den høster fordelene af, medens Provindserne staa tilbage. Hvis Svendborg og Omegn for en 15-20 Aar tilbage havde begyndt at anskaffe Dampskibe til Fragtfart ved Siden af Sejlskibene, og om end langsomt og med Forsigtighed var gaaet fremad, mon det er umuligt, at der da nu kunde have været Brug for Tørdok, Jernskibsværft eller lignende, mon der ikke blandt de Mænd, som ere udmærket dygtige til Bygning af Træskibe, kunde være nogle, som kunde have lært Jernskibsbygning, og mon der ikke vilde opblomstre en lønnende Industri til at træde istedet for Træskibsbygningen, naar den efterhaanden forældes? Vistnok har Forholdet her været dette, at naar en Mand havde en Søn paa Søen, da søgte Familien ved Venners Hjælp at faa bygget et skib til ham, dette kan vanskelige lade sig gjøre med Dampskib, men paa den anden Side er Dampskibsføreren i Reglen bedre lønnet end Seilskibsføreren, og dertil er der Plads for Maskinmestre, som staa ved Siden af Føreren, saa der er Plads for vore Børn ogsaa i Dampskibe. I en del Aar har min lille »Laura« været det første Fragtdampskib fra Svendborg, og skjönt jeg fra Begyndelsen kun kjendte lidt til at være Dampskibsrheder og samtidig Fører, og senere indseer, at jeg kunde have anvendt Skibet mere fordelagtigt, end jeg har gjort, saa er min Erfaring dog den, at Dampskib betaler sig ligesaa godt og maaske ikke saa lidt bedre end Seilskib, naar der anvendes Omtanke og økonomi. At Varetransporten over Søen med Sejlskib snart vil være en forældet Transportmaade, vil næppe Nogen, som har Øje for Verdensudviklingen, nægte, og Sejlskibene ville derfor lidt før eller senere tabe deres væsentlige Værdi, derfor vilde det være gavnligt, om Nogen her vilde tage Dampskibssagen op, at de Kapitaler, som aarlig i en Aarrække ere indvundne paa Søen, maa vedblive at tilflyde denne Egn ogsaa i Fremtiden til Gavn for alle heromkring Boende. Efter den Erfaring, jeg har, vil jeg imidlertid advare imod den Mening, at naar man forstaaer at slutte Fragter og holde Sejlskibe i Fart, da forstaaer man det ogsaa for Dampskibenes Vedkommende; ligeledes bør en Skibsfører, som fra Sejl vil gaa over til Damp, først være en Tid med Dampskib, det er min Erfaring som Rheder og Fører af Dampskib. Hvorvidt det nu er Tiden for Anskaffelse af Dampskibe, er et Spørgsmaal, som maaske af Flere opkastedes Aar tilbage og kan opkastes endnu. Er det daarligere Tider og Fragterne ere smaa, da frygter man, at de skulle gaa lavere endnu, og ere Fragterne gode og Sejladsen lønnende, da frygter man ogsaa, at de kunne gaa ned, og man tvivler altid, om det er den rette tid nu. Faktum er imidlertid, at de Rhederier, som have Dampskibe, anskaffer flere og flere, hvilket er et Tegn paa, at de, som ere allerbedst kjendt med denne Forretning, have Tillid til den, og dette gjælder ikke alene Aktieselskabers Bestyrelser, men ogsaa Selvejere som den store Wilson. Hermed vil jeg anbefale denne Sag til velvillig Overvejelse; finder man, at der er et Gran af Sandhed i, hvad jeg har søgt at bringe frem, og skulle Nogen føle Interesse for Spørgsmaalet hvad og hvorledes, skal jeg gerne oplyse, hvad min Erfaring er.

P. M. Møller.